

وزیر و مطالبات معلمان

محمد داوری

یوسف نوری که سکوت يك ماهه خود را شکست و هفته گذشته در دو نشست جداگانه در جمع خبرنگاران و فعالان صنفی معلم پیرامون موضوعات مختلف از جمله رتبه‌بندی و تجمعی‌های اعتراضی معلمان و تشکلهای معلمي مطالبی را ایراد کرد، نشان داد با اراده خود یا توصیه‌های مقامات تصمیم به ورود به عرصه عمومی افکار فرهنگیان گرفته است و می‌خواهد به عنوان بالاترین مقام دستگاه آموزش و پرورش نقش مستقیمی را ایفا کند. نقشی که به نظر می‌رسد در گام نخست و نخستین حضور چندان هم بی‌تاثیر نبود و حداقل افکار عمومی معلمان را درگیر خود کرد و واکنش‌های موافق و مخالفی را برانگیخت، واکنش‌هایی که ریشه در ذهنیت‌ها و تجربه‌های افراد و جریان‌های مختلف معلمي دارد برخی که دل در گروه تعامل دارند و مطالبه‌گری خود را بیشتر با اولویت تعامل و گفت‌وگو پی می‌گیرند این حضور و ابراز نظرها را يك چراغ سبز آقای وزیر دانسته و منتظر اقدامات بعدی او هستند و کسانی که دل خوش و تجربه موفقی از تعامل نداشته نه تنها این حضور و ابراز نظرها را امیدبخش نمی‌دانند، بلکه با استناد به برخی نظرات ارایه شده وزیر دولت ابراهیم ریسی، آن را هشدارآمیز و تذکر و اتمام حجت نرم دانسته و نگران هستند که با مطالبه‌گری و مطالبات معلمان برخوردهای حراستی و امنیتی صورت گیرد و برخی هم که نگاه نسبی‌گرایانه دارند این حضور وزیر را آغاز و نشانه‌ای از يك تصمیم مدیریتی وی دانسته و بر این باورند که باید منتظر ماند و اقدامات و تصمیمات بعدی او را دید. تا اینجای کار به نظر می‌رسد واکنش‌های مختلف که بیشتر در شبکه‌های اجتماعی و برخی رسانه‌ها توسط فعالان رسانه‌ای و تشکلی و مدنی معلمان منعکس شده، يك نوع نیت‌خوانی است که بر اساس پیشینه یا گرایش سیاسی و سخنان وزیر در يك ماه گذشته به ویژه سخنان او در هنگام بررسی صلاحیتش در مجلس و برنامه ارایه شده او ابراز شده است و شاید گفت بهتر است با تامل بیشتری باید با آقای نوری مواجه شد و ارزیابی و داوری را به بعد موکول کرد تا بشود دقیق‌تر و مستند در مورد نگرش وزیر نسبت به مطالبه‌گری و مطالبه‌گران معلم قضاوت کرد.

در هر صورت وزیر آموزش و پرورش باید هر چه زودتر و شفاف و صادقانه تکلیف خود را با جامعه معلمان روشن کند؛ جامعه يك میلیونی که عصای دست او هستند برای پیشبرد اهداف و

